

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 528/2014 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Μαρτίου 2014

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον κίνδυνο δικαιωμάτων προαίρεσης που δεν υπάγεται στον συντελεστή δέλτα στο πλαίσιο της τυποποιημένης προσέγγισης των κινδύνων της αγοράς

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012⁽¹⁾, και ιδίως το τρίτο εδάφιο του άρθρου 329 παράγραφος 3, το τρίτο εδάφιο του άρθρου 352 παράγραφος 6 και το τρίτο εδάφιο του άρθρου 358 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Βάσει της εντολής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για την ανάπτυξη ενός φάσματος μεθόδων για την αποτύπωση άλλων κινδύνων εκτός του κινδύνου συντελεστή δέλτα στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων των ιδρυμάτων, «κατά τρόπο αναλογικό της κλίμακας και της πολυπλοκότητας των δραστηριοτήτων των ιδρυμάτων στα δικαιώματα προαίρεσης και τους τίτλους επιλογής», θα πρέπει να σχεδιαστούν προσεγγίσεις με διαφορετικά επίπεδα πολυπλοκότητας και ευαισθησίας στον κίνδυνο, που δύναται να είναι κατάλληλες για διαφορετικά προφίλ ιδρυμάτων. Επομένως, θα πρέπει να προβλεφθούν οι ακόλουθες τρεις προσεγγίσεις κατά σειρά αυξανόμενης πολυπλοκότητας για τη μέτρηση των κινδύνων σε σχέση με δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής που δεν υπάγονται στον συντελεστή δέλτα: i) η απλουστευμένη προσέγγιση, ii) η προσέγγιση δέλτα-συν και iii) η προσέγγιση σεναρίου. Αυτό το, βασιζόμενο σε τρεις προσεγγίσεις, πλαίσιο εφαρμόζει σε μεγάλο βαθμό το πλαίσιο για τους κινδύνους που δεν υπάγονται στον συντελεστή δέλτα το οποίο προβλέπεται από την Επιτροπή της Βασιλείας για την Τραπεζική Εποπτεία (BCBS), με κατάλληλες προσαρμογές ώστε να λαμβάνεται υπόψη ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Παρέχεται έτσι το πρόσθετο όφελος της εξασφάλισης της συνέπειας μεταξύ των ενωσιακών κανόνων και των διεθνώς συμφωνηθέντων ελάχιστων προτύπων.
- (2) Δεδομένης της αναγκαιότητας να παρασχεθεί στα ιδρύματα που εφαρμόζουν την προσέγγιση δέλτα-συν η δυνατότητα αντιμετώπισης των μη συνεχών δικαιωμάτων προαίρεσης με προσέγγιση μεγαλύτερης ευαισθησίας ως προς τους κινδύνους, τα ιδρύματα θα πρέπει να είναι σε θέση να συνδυάζουν τις προσεγγίσεις που προβλέπονται για τη μέτρηση του κινδύνου των δικαιωμάτων προαίρεσης και των τίτλων επιλογής υπό ορισμένες συνθήκες, όχι μόνον εντός των ομίλων, αλλά και εντός μεμονωμένων νομικών οντοτήτων. Παρ' όλα αυτά, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο επιλεκτικής εφαρμογής των προσεγγίσεων από τα ιδρύματα με σκοπό την ελαχιστοποίηση των κεφαλαιακών απαιτήσεών τους, ο συνδυασμός των προσεγγίσεων σε μεμονωμένη βάση θα πρέπει να επιτρέπεται μόνο υπό την προϋπόθεση ότι τα ιδρύματα θα προσδιορίζουν το πεδίο εφαρμογής κάθε προσέγγισης πριν να ξεκινήσουν τη χρήση της, για τη συνεπή εφαρμογή της διαχρονικά.
- (3) Οι κίνδυνοι που δεν υπάγονται στον συντελεστή δέλτα και που σχετίζονται με δικαιώματα προαίρεσης και τίτλους επιλογής δύναται να περιλαμβάνουν, ενδεικτικά, κινδύνους που ανακύπτουν από μεταβολές στον συντελεστή γάμα του υποκείμενου μέσου, αναφερόμενους ως κίνδυνος δευτέρου βαθμού συσχέτισης «κίνδυνος γάμα» ή «κίνδυνος κυρτότητας», όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) του παρόντος κανονισμού, κινδύνους που ανακύπτουν από μεταβολές στον συντελεστή βέγκα, αναφερόμενους ως κίνδυνος μεταβολής της υπονοούμενης διακύμανσης «κίνδυνος βέγκα» ή «κίνδυνος αστάθειας», όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού, κινδύνους που ανακύπτουν από μεταβολές στα επιτόκια, αναφερόμενους ως «κίνδυνος επιτοκίου» ή «κίνδυνος ρο», μη γραμμικότητα που δεν μπορεί να ενσωματωθεί από τον κίνδυνο γάμα και τον κίνδυνο τεκμαρτής συσχέτισης για σύνολο δικαιωμάτων προαίρεσης ή τίτλων επιλογής. Από αυτούς τους κινδύνους, μόνο οι κίνδυνοι δευτέρου βαθμού συσχέτισης και μεταβολής της υπονοούμενης διακύμανσης είναι τέτοιας σπουδαιότητας ώστε να δικαιολογείται η επιβολή των κεφαλαιακών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, ακόμη και για τα περισσότερο πολύπλοκα ιδρύματα και, ως εκ τούτου, μόνο αυτοί οι τύποι κινδύνων θα πρέπει να καλύπτονται κατά τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα πρέπει να λάβουν άδεια από την αρμόδια αρχή πριν να χρησιμοποιήσουν κάποιο εσωτερικό μοντέλο για τον υπολογισμό του συντελεστή δέλτα. Ωστόσο, η χρήση προσεγγίσεων κινδύνου που δεν υπάγεται στον συντελεστή δέλτα παρακολουθείται και αξιολογείται στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικής εξέτασης και αξιολόγησης των ιδρυμάτων που προβλέπεται από τις διατάξεις της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾. Επιπροσθέτως, η μεγαλύτερη πολυπλοκότητα της προσέγγισης σεναρίου απαιτεί στενότερη παρακολούθηση από τις αρμόδιες αρχές και, επομένως, η χρήση της από τα ιδρύματα πρέπει να βασίζεται σε προσδιορισμένες προϋποθέσεις εφαρμογής, τόσο πριν από την πρώτη χρήση της όσο και σε συνεχή βάση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

- (4) Δεδομένου ότι το άρθρο 330 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά την αντιμετώπιση συμφωνιών ανταλλαγής σταθερού σε κυμαινόμενου επιτοκίου ισχύει μόνον «όσον αφορά τον κίνδυνο επιτοκίου», δεν θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για ορισμένα χρηματοοικονομικά μέσα, όπως δικαιώματα προαίρεσης επί συμφωνιών ανταλλαγής.
- (5) Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού συνδέονται στενά μεταξύ τους, καθώς αφορούν στο σύνολό τους τη μέτρηση των κινδύνων δικαιωμάτων προαίρεσης και τίτλων επιλογής που δεν υπάγονται στον συντελεστή δέλτα και που σχετίζονται με διαφορετικά υποκείμενα μέσα. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των διατάξεων αυτών, οι οποίες θα πρέπει να τεθούν σε ισχύ ταυτόχρονα, και να διευκολυνθούν τα πρόσωπα που υπόκεινται στις εξ αυτών υποχρεώσεις να έχουν πλήρη εικόνα και συνεκτική πρόσβαση στο κείμενο των διατάξεων αυτών, κρίνεται σκόπιμο να συμπεριληφθούν όλα τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που απαιτούνται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για το θέμα αυτό σε έναν ενιαίο κανονισμό.
- (6) Ο παρών κανονισμός βασίζεται στα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών στην Επιτροπή.
- (7) Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών διεξήγαγε ανοικτές δημόσιες διαβουλεύσεις όσον αφορά τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στα οποία βασίζεται ο παρών κανονισμός, προέβη σε ανάλυση του δυνητικού κόστους/οφέλους και ζήτησε τη γνώμη της ομάδας τραπεζικών συμφεροντούχων που συγκροτήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Προσδιορισμός των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο δικαιωμάτων προαίρεσης και τίτλων επιλογής που δεν υπάγεται στον συντελεστή δέλτα

1. Τα ιδρύματα υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις τους για τον κίνδυνο αγοράς σε σχέση με τον κίνδυνο δικαιωμάτων προαίρεσης ή τίτλων επιλογής που δεν υπάγεται στον συντελεστή δέλτα, όπως απαιτείται από τα άρθρα 329 παράγραφος 3, 352 παράγραφος 6 και 358 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα με μία από τις ακόλουθες προσεγγίσεις:

- α) την απλουστευμένη προσέγγιση, όπως ορίζεται στα άρθρα 2 και 3 του παρόντος κανονισμού·
- β) την προσέγγιση δέλτα-συν, όπως ορίζεται στα άρθρα 4, 5 και 6 του παρόντος κανονισμού·
- γ) την προσέγγιση σεναρίου, όπως ορίζεται στα άρθρα 7, 8 και 9 του παρόντος κανονισμού.

2. Κατά τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σε ενοποιημένη βάση, τα ιδρύματα δύναται να χρησιμοποιούν συνδυαστικά διαφορετικές προσεγγίσεις. Σε ατομική βάση, τα ιδρύματα δύναται να συνδυάζουν μόνο την προσέγγιση σεναρίου και την προσέγγιση δέλτα-συν υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στα άρθρα 4 έως 9.

3. Για τους σκοπούς του υπολογισμού που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα ιδρύματα πράττουν τα εξής:

- α) αναλύουν τα καλάθια δικαιωμάτων προαίρεσης ή τίτλων επιλογής στα θεμελιώδη συστατικά τους·
- β) αναλύουν ανώτατα και κατώτατα όρια ή άλλα δικαιώματα προαίρεσης που αφορούν επιτόκια σε διάφορες ημερομηνίες, σε μια αλυσίδα ανεξάρτητων δικαιωμάτων προαίρεσης που αφορούν διαφορετικές χρονικές περιόδους (caplets ή floorlets)·
- γ) αντιμετωπίζουν τα δικαιώματα προαίρεσης ή τους τίτλους επιλογής επί συμφωνιών ανταλλαγής σταθερών σε κυμαινόμενων επιτοκίων ως δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής επί του σκέλους σταθερού επιτοκίου της συμφωνίας ανταλλαγής·
- δ) αντιμετωπίζουν τα δικαιώματα προαίρεσης ή τους τίτλους επιλογής που αφορούν περισσότερα από ένα υποκείμενα μέσα από αυτά που περιγράφονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 ως καλάθι δικαιωμάτων προαίρεσης ή τίτλων επιλογής, όπου κάθε δικαίωμα προαίρεσης έχει ένα μόνο διακριτό υποκείμενο μέσο.

Άρθρο 2

Προϋποθέσεις για την εφαρμογή της απλουστευμένης προσέγγισης

Τα ιδρύματα που αγοράζουν μόνο δικαιώματα προαίρεσης και τίτλους επιλογής μπορούν να χρησιμοποιούν μόνο την απλουστευμένη προσέγγιση.

Άρθρο 3

Προσδιορισμός των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την απλουστευμένη προσέγγιση

1. Τα ιδρύματα που εφαρμόζουν την απλουστευμένη προσέγγιση υπολογίζουν τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σε σχέση με τους κινδύνους δικαιωμάτων αγοράς και πώλησης ή τίτλων επιλογής που δεν υπάγονται στον συντελεστή δέλτα ως το μέγιστο ποσό μεταξύ του μηδενός και της διαφοράς μεταξύ των ακόλουθων τιμών:

- α) του ακαθάριστου ποσού, όπως περιγράφεται στις παραγράφους 2 έως 5·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

- β) του σταθμισμένου με τον συντελεστή δέλτα ισοδύναμου ποσού, το οποίο υπολογίζεται ως η αγοραία αξία του υποκείμενου μέσου, πολλαπλασιασμένο με τον συντελεστή δέλτα και κατόπιν πολλαπλασιασμένο με έναν από τους ακόλουθους σχετικούς συντελεστές στάθμισης:
- για τον ειδικό και γενικό κίνδυνο μετοχικών τίτλων ή κίνδυνο επιτοκίου, σύμφωνα με το τρίτο μέρος τίτλος IV κεφάλαιο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - για τον κίνδυνο βασικού εμπορεύματος, σύμφωνα με το τρίτο μέρος τίτλος IV κεφάλαιο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013· και
 - για τον κίνδυνο συναλλάγματος σύμφωνα με το τρίτο μέρος τίτλος IV κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
2. Για δικαιώματα προαίρεσης και τίτλους επιλογής που εμπίπτουν σε μία από τις ακόλουθες δύο κατηγορίες, το ακαθάριστο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προσδιορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 3 έως 4:
- στις περιπτώσεις που ο αγοραστής έχει το άνευ όρων δικαίωμα να αγοράσει το υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού σε προκαθορισμένη τιμή κατά την ημερομηνία λήξης ή ανά πάσα στιγμή πριν από την ημερομηνία λήξης, και στις περιπτώσεις που ο πωλητής έχει την υποχρέωση να ικανοποιήσει την απαίτηση του αγοραστή («απλά δικαιώματα αγοράς ή τίτλοι επιλογής»·
 - στις περιπτώσεις που ο αγοραστής έχει το άνευ όρων δικαίωμα να πωλήσει το υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού κατά τον ίδιο τρόπο που περιγράφεται στο στοιχείο α) («απλά δικαιώματα πώλησης ή τίτλοι επιλογής»·
3. Το ακαθάριστο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπολογίζεται ως το μέγιστο ποσό μεταξύ του μηδενός και της αγοραίας αξίας του υποκείμενου τίτλου πολλαπλασιασμένο με το άθροισμα των ειδικών και γενικών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων έναντι κινδύνων της αγοράς για το υποκείμενο μέσο μείον το ποσό του κέρδους, εάν υπάρχει, που προκύπτει από την άμεση εκτέλεση του δικαιώματος προαίρεσης («δικαίωμα με θετική εσωτερική αξία»), εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- το δικαίωμα προαίρεσης ή ο τίτλος επιλογής ενσωματώνει το δικαίωμα πώλησης του υποκείμενου στοιχείου ενεργητικού («long put») και συνδυάζεται με συμμετοχές στο υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού («θετική θέση στο υποκείμενο μέσο»·
 - το δικαίωμα προαίρεσης ή ο τίτλος επιλογής ενσωματώνει το δικαίωμα αγοράς του υποκείμενου στοιχείου ενεργητικού («long call») και συνδυάζεται με την υπόσχεση πώλησης συμμετοχών στο υποκείμενο μέσο («αρνητική θέση στο υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού»·
4. Στην περίπτωση που το δικαίωμα προαίρεσης ή ο τίτλος επιλογής ενσωματώνει δικαίωμα αγοράς του υποκείμενου στοιχείου ενεργητικού («long call») ή δικαίωμα πώλησης του υποκείμενου στοιχείου ενεργητικού («long put»), το ακαθάριστο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να είναι το μικρότερο από τα ακόλουθα δύο ποσά:
- την αγοραία αξία του υποκείμενου τίτλου πολλαπλασιασμένη με το άθροισμα των ειδικών και γενικών απαιτήσεων κινδύνου αγοράς για το υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού·
 - την αξία της θέσης που προσδιορίζεται με τη μέθοδο αποτίμησης βάσει τρεχουσών τιμών αγοράς ή τη μέθοδο αποτίμησης βάσει υποδείγματος θεωρητικών τιμών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 104 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 («αγοραία αξία του δικαιώματος προαίρεσης ή του τίτλου επιλογής»·
5. Για όλους τους τύπους δικαιωμάτων προαίρεσης ή τίτλων επιλογής που δεν έχουν τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στην παράγραφο 2, το ακαθάριστο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι η αγοραία αξία του δικαιώματος προαίρεσης ή του τίτλου επιλογής.

Άρθρο 4

Επισκόπηση του προσδιορισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την προσέγγιση δέλτα-συν

1. Στις περιπτώσεις που τα ιδρύματα επιλέγουν την εφαρμογή της προσέγγισης δέλτα-συν, για δικαιώματα προαίρεσης και τίτλους επιλογής των οποίων ο συντελεστής γάμα είναι μια συνεχής συνάρτηση της τιμής του υποκείμενου μέσου και ο συντελεστής μεταβολής της υπονοούμενης διακύμανσης είναι μια συνεχής συνάρτηση της τεκμαρτής μεταβλητότητας («συνεχή δικαιώματα προαίρεσης και τίτλοι επιλογής»), οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για κινδύνους σε σχέση με δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής που δεν υπάγονται στον συντελεστή δέλτα υπολογίζονται ως το άθροισμα των ακόλουθων απαιτήσεων:
- των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που αφορούν το μερικό παράγωγο του συντελεστή δέλτα σε σχέση με την τιμή του υποκείμενου μέσου, το οποίο, για δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής επί ομολόγων, είναι το μερικό παράγωγο του συντελεστή δέλτα σε σχέση με την απόδοση μέχρι τη λήξη του υποκείμενου ομολόγου, και για δικαιώματα προαίρεσης επί συμφωνιών ανταλλαγής είναι το μερικό παράγωγο του συντελεστή δέλτα σε σχέση με το επιτόκιο ανταλλαγής·
 - της απαίτησης σχετικά με το πρώτο μερικό παράγωγο της αξίας ενός δικαιώματος προαίρεσης ή τίτλου επιλογής, σε σχέση με την τεκμαρτή μεταβλητότητα.
2. Ως τεκμαρτή μεταβλητότητα λαμβάνεται η αξία της μεταβλητότητας στον τύπο τιμολόγησης του δικαιώματος προαίρεσης ή του τίτλου επιλογής για την οποία, δεδομένου ενός συγκεκριμένου μοντέλου τιμολόγησης και δεδομένου του επιπέδου όλων των άλλων παρατηρήσιμων παραμέτρων τιμολόγησης, η θεωρητική τιμή του δικαιώματος προαίρεσης ή του τίτλου επιλογής ισούται με την αγοραία αξία του, όπου η «αγοραία αξία» έχει την έννοια που της αποδίδεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4.

3. Οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για κινδύνους που δεν υπάγονται στον συντελεστή δέλτα και που σχετίζονται με μη συνεχή δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής προσδιορίζονται ως εξής:
- α) στις περιπτώσεις που τα δικαιώματα προαίρεσης ή οι τίτλοι επιλογής έχουν αγοραστεί, ως το μέγιστο ποσό μεταξύ του μηδενός και της διαφοράς μεταξύ των ακόλουθων τιμών:
 - i) της αγοραίας αξίας του δικαιώματος προαίρεσης ή του τίτλου επιλογής, με την έννοια που της αποδίδεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4·
 - ii) του σταθμισμένου με τον συντελεστή δέλτα ισοδύναμου ποσού, με την έννοια που του αποδίδεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
 - β) στις περιπτώσεις που τα δικαιώματα προαίρεσης ή οι τίτλοι επιλογής έχουν πωληθεί, ως το μέγιστο ποσό μεταξύ του μηδενός και της διαφοράς μεταξύ των ακόλουθων ποσών:
 - i) της σχετικής αγοραίας αξίας του υποκείμενου στοιχείου ενεργητικού, η οποία θεωρείται ότι είναι είτε η μέγιστη δυνατή πληρωμή κατά την ημερομηνία λήξης, εάν έχει καθοριστεί συμβατικά, είτε η αγοραία αξία του υποκείμενου στοιχείου ενεργητικού είτε η πραγματική ονομαστική αξία εάν δεν έχει καθοριστεί συμβατικά μέγιστη δυνατή πληρωμή·
 - ii) του σταθμισμένου με τον συντελεστή δέλτα ισοδύναμου ποσού, με την έννοια που του αποδίδεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
4. Η τιμή για τους συντελεστές γάμα και βέγκα που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων υπολογίζεται με τη χρήση κατάλληλου μοντέλου τιμολόγησης, όπως αναφέρεται στα άρθρα 329 παράγραφος 1, 352 παράγραφος 1 και 358 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατός ο υπολογισμός ούτε του συντελεστή γάμα ούτε του συντελεστή βέγκα σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, η κεφαλαιακή απαίτηση για κινδύνους που δεν υπάγονται στον συντελεστή δέλτα υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3.

Άρθρο 5

Προσδιορισμός των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο γάμα σύμφωνα με την προσέγγιση δέλτα-συν

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α), οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο γάμα υπολογίζονται με μια διαδικασία που αποτελείται από την ακόλουθη σειρά βημάτων:
- α) για κάθε μεμονωμένο δικαίωμα προαίρεσης ή τίτλο επιλογής υπολογίζεται ο αντίκτυπος συντελεστή γάμα·
 - β) οι επιπτώσεις του συντελεστή γάμα μεμονωμένων δικαιωμάτων προαίρεσης ή τίτλων επιλογής που αναφέρονται στον ίδιο διακριτό υποκείμενο τύπο προστίθενται·
 - γ) η απόλυτη τιμή του αθροίσματος όλων των αρνητικών τιμών που προκύπτουν από το βήμα (β) δίνει τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο γάμα. Οι θετικές τιμές που προκύπτουν από το βήμα (β) δεν λαμβάνονται υπόψη.
2. Για τους σκοπούς του βήματος του σημείου (α) της παραγράφου 1, οι επιπτώσεις του συντελεστή γάμα υπολογίζονται σύμφωνα με τον τύπο που περιγράφεται στο παράρτημα 1.
3. Για τους σκοπούς του βήματος του σημείου (β) της παραγράφου 1, ως διακριτός υποκείμενος τύπος λαμβάνεται:
- α) για επιτόκια στο ίδιο νόμισμα: κάθε διάστημα ληκτότητας όπως ορίζεται στον πίνακα 2 του άρθρου 339 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - β) για μετοχές και χρηματιστηριακούς δείκτες: κάθε αγορά όπως ορίζεται στους κανόνες που πρόκειται να αναπτυχθούν σύμφωνα με το άρθρο 341 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - γ) για ξένα νομίσματα και χρυσό: κάθε ζεύγος νομισμάτων και χρυσός·
 - δ) για βασικά εμπορεύματα: βασικά εμπορεύματα που θεωρούνται ίδια όπως ορίζεται στο άρθρο 357 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Άρθρο 6

Προσδιορισμός των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο βέγκα σύμφωνα με την προσέγγιση δέλτα-συν

- Για τους σκοπούς του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο β), η απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο μεταβολής της υπονοούμενης διακύμανσης υπολογίζεται με μια διαδικασία που αποτελείται από την ακόλουθη σειρά βημάτων:
- α) η τιμή του συντελεστή βέγκα προσδιορίζεται για κάθε μεμονωμένο δικαίωμα προαίρεσης·
 - β) για κάθε μεμονωμένο δικαίωμα προαίρεσης υπολογίζεται υποτιθέμενη μεταβολή συν/πλην 25 % της τεκμαρτής μεταβλητότητας, όπου η τεκμαρτή μεταβλητότητα έχει την έννοια που της αποδίδεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2·

- γ) για κάθε μεμονωμένο δικαίωμα προαίρεσης η τιμή του συντελεστή βέγκα που προκύπτει από το βήμα του σημείου (α) πολλαπλασιάζεται με την υποτιθέμενη μεταβολή της τεκμαρτής μεταβλητότητας που προκύπτει από το βήμα του σημείου (β)·
- δ) για κάθε διακριτό υποκείμενο τύπο, με την έννοια που του αποδίδεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3, προστίθενται οι τιμές που προκύπτουν από το βήμα του σημείου (γ)·
- ε) το άθροισμα των απόλυτων τιμών που προκύπτουν από το βήμα του σημείου (δ) δίνει τη συνολική απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο βέγκα.

Άρθρο 7

Προϋποθέσεις εφαρμογής της προσέγγισης σεναρίου

Τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν την προσέγγιση σεναρίου εφόσον πληρούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) έχουν συστήσει μια μονάδα ελέγχου κινδύνων που παρακολουθεί τον κίνδυνο του χαρτοφυλακίου δικαιωμάτων προαίρεσης των ιδρυμάτων και αναφέρει τα αποτελέσματα στη διοίκηση·
- β) ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές, με τρόπο διαχρονικά συνεπή, για το προκαθορισμένο πεδίο εφαρμογής των ανοιγμάτων που πρόκειται να καλυφθούν από αυτή την προσέγγιση·
- γ) ενσωματώνουν τα αποτελέσματα της προσέγγισης σεναρίου στις εσωτερικές αναφορές προς τη διοίκηση του ιδρύματος.

Για τους σκοπούς του βήματος του σημείου (γ), τα ιδρύματα καθορίζουν τις ακριβείς θέσεις που υπόκεινται στην προσέγγιση σεναρίου, συμπεριλαμβανομένου του τύπου του προϊόντος ή της προσδιορισμένης μονάδας διαπραγμάτευσης και του χαρτοφυλακίου, της χαρακτηριστικής προσέγγισης διαχείρισης κινδύνου που εφαρμόζεται στις θέσεις αυτές, της ειδικής εφαρμογής πληροφορικής που χρησιμοποιείται σε αυτές τις θέσεις και της αιτιολογίας για την κατανομή των θέσεων αυτών στην προσέγγιση σεναρίου, όσον αφορά τις θέσεις που κατανομούνται σε άλλες προσεγγίσεις.

Άρθρο 8

Προσδιορισμός του προτύπου σεναρίου σύμφωνα με την προσέγγιση σεναρίου

1. Για κάθε διακριτό υποκείμενο τύπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3, το ίδρυμα πρέπει να καθορίζει ένα πρότυπο σεναρίου το οποίο περιλαμβάνει μια σειρά από σενάρια.
2. Η πρώτη διάσταση του προτύπου σεναρίου είναι οι μεταβολές των τιμών στο υποκείμενο μέσο πάνω και κάτω από την τρέχουσα αξία του. Αυτό το εύρος μεταβολών απαρτίζεται από τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) για δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής επιτοκίου, συν/πλην την υποτιθέμενη μεταβολή των επιτοκίων που ορίζεται στη στήλη 5 του πίνακα 2 του άρθρου 339 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - β) για δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής επί μετοχικού κεφαλαίου ή δεικτών μετοχών, συν/πλην τον συντελεστή στάθμισης που προβλέπεται στο άρθρο 343 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - γ) για δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής επί συναλλάγματος και χρυσού, συν/πλην τον συντελεστή στάθμισης που αναφέρεται στο άρθρο 351 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ή, κατά περίπτωση, συν/πλην τον συντελεστή στάθμισης που αναφέρεται στο άρθρο 354 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - δ) για δικαιώματα προαίρεσης (τίτλους επιλογής) επί βασικών εμπορευμάτων, συν/πλην τον συντελεστή στάθμισης που αναφέρεται στο άρθρο 360 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
3. Τα σενάρια μεταβολής τιμών στο υποκείμενο μέσο καθορίζονται από ένα πλέγμα τουλάχιστον επτά σημείων, το οποίο περιλαμβάνει την τρέχουσα παρατήρηση και χωρίζει το εύρος που αναφέρεται στην παράγραφο 2 σε ισαπέχοντα διαστήματα.
4. Η δεύτερη διάσταση του προτύπου σεναρίου προσδιορίζεται από τις μεταβολές της αστάθειας. Το εύρος των μεταβολών της αστάθειας κυμαίνεται μεταξύ συν/πλην 25 % της τεκμαρτής μεταβλητότητας, όπου η τεκμαρτή μεταβλητότητα έχει την έννοια που της αποδίδεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2. Το εύρος αυτό χωρίζεται σε ένα πλέγμα τουλάχιστον τριών σημείων τα οποία περιλαμβάνουν μεταβολή 0 % και χωρίζουν το εύρος σε ισαπέχοντα διαστήματα.
5. Το πρότυπο σεναρίου προσδιορίζεται από όλους τους πιθανούς συνδυασμούς σημείων, όπως ορίζονται στις παραγράφους 3 και 4. Κάθε συνδυασμός αποτελεί ένα μόνο σενάριο.

Άρθρο 9

Προσδιορισμός των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την προσέγγιση σεναρίου

Σύμφωνα με την προσέγγιση σεναρίου, η απαίτηση ιδίων κεφαλαίων σε σχέση με τον κίνδυνο δικαιωμάτων προαίρεσης ή τίτλων επιλογής που δεν υπάγεται στον συντελεστή δέλτα υπολογίζεται μέσω μιας διαδικασίας που αποτελείται από την ακόλουθη σειρά βημάτων:

- α) για κάθε μεμονωμένο δικαίωμα προαίρεσης ή τίτλο επιλογής, όλα τα σενάρια που αναφέρονται στο άρθρο 8 εφαρμόζονται για τον υπολογισμό της προσομοιωθείσας καθαρής ζημίας ή κέρδους που αντιστοιχεί σε κάθε σενάριο. Η προσομοίωση αυτή πραγματοποιείται χρησιμοποιώντας μεθόδους πλήρους αναπροσαρμογής, προσομοιώνοντας τις μεταβολές τιμών με τη χρήση μοντέλων τιμολόγησης και χωρίς να βασίζεται στις τοπικές προσεγγίσεις αυτών των μοντέλων·
- β) για κάθε διακριτό υποκείμενο τύπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3, οι τιμές που λαμβάνονται μέσω του υπολογισμού στο σημείο (α) και αφορούν τα επιμέρους σενάρια αθροίζονται·
- γ) για κάθε διακριτό υποκείμενο τύπο, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3, το «σχετικό σενάριο» υπολογίζεται ως το σενάριο για το οποίο οι τιμές που έχουν προσδιοριστεί στο βήμα β) έχουν ως αποτέλεσμα τη μέγιστη ζημία ή το χαμηλότερο κέρδος εάν δεν υπάρχουν ζημιές·
- δ) για κάθε διακριτό υποκείμενο τύπο, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3, οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων υπολογίζονται σύμφωνα με τον τύπο που περιγράφεται στο παράρτημα II·
- ε) η συνολική απαίτηση ιδίων κεφαλαίων στην περίπτωση κινδύνου δικαιωμάτων προαίρεσης ή τίτλων επιλογής που δεν υπάγεται στον συντελεστή δέλτα είναι το άθροισμα των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που λαμβάνονται από τον υπολογισμό που αναφέρεται στο βήμα δ) για όλους τους διακριτούς υποκείμενους τύπους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3.

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 12 Μαρτίου 2014.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Τύπος που πρέπει να χρησιμοποιείται για τους σκοπούς του άρθρου 5 παράγραφος 2

Τύπος που πρέπει να χρησιμοποιείται για τους σκοπούς του άρθρου 5 παράγραφος 2:

$$\text{αντίκτυπος συντελεστή γάμα} = \wedge \times \gamma\mu\mu\alpha \times \text{VU}^2$$

όπου VU:

- α) για δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής επί επιτοκίων ή ομολόγων, ισούται με την τεκμαιρόμενη μεταβολή της απόδοσης που αναγράφεται στη στήλη 5 του πίνακα 2 του άρθρου 339 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- β) για δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής επί μετοχών και δείκτες μετοχών, η αγοραία αξία του υποκείμενου μέσου πολλαπλασιαζόμενη επί τη στάθμιση που αναφέρεται στο άρθρο 343 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- γ) για δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής επί συναλλάγματος και χρυσού, ισούται με την αγοραία αξία του υποκείμενου μέσου υπολογιζόμενη στο νόμισμα αναφοράς και πολλαπλασιαζόμενη επί τη στάθμιση που αναφέρεται στο άρθρο 351 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ή —εφόσον είναι σκόπιμο— τη στάθμιση που αναφέρεται στο άρθρο 354 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- δ) για δικαιώματα προαίρεσης ή τίτλους επιλογής επί βασικών εμπορευμάτων, ισούται με την αγοραία αξία του υποκείμενου μέσου πολλαπλασιαζόμενη επί τη στάθμιση που αναφέρεται στο στοιχείο α) του άρθρου 360 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Τύπος που πρέπει να χρησιμοποιείται για τους σκοπούς του άρθρου 9 στοιχείο δ)

Τύπος που πρέπει να χρησιμοποιείται για τους σκοπούς του άρθρου 9 στοιχείο δ)

$$\text{Απαίτηση ιδίων κεφαλαίων} = - \min (0, \text{PC-DE})$$

όπου

- α) PC («μεταβολή τιμής») είναι το άθροισμα των μεταβολών των τιμών των δικαιωμάτων προαίρεσης με το ίδιο διακριτό υποκείμενο μέσο νοούμενο κατά τον τρόπο που περιγράφεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 (αρνητικό πρόσημο για τις ζημιές και θετικό πρόσημο για τα κέρδη) και αντιστοιχεί στο σχετικό σενάριο που προσδιορίζεται στο στοιχείο γ) του άρθρου 8.2·
- β) DE είναι το «αποτέλεσμα δέλτα» υπολογιζόμενο ως εξής:

$$\text{DE} = \text{ADEV} \times \text{PPCU}$$

όπου

- (i) ADEV («συγκεντρωτική αξία ισοδύναμου δέλτα») είναι το άθροισμα των αρνητικών ή θετικών συντελεστών δέλτα, πολλαπλασιαζόμενο επί την αγοραία αξία των υποκείμενων μέσων της σύμβασης, των δικαιωμάτων προαίρεσης που έχουν το ίδιο διακριτό υποκείμενο μέσο νοούμενο κατά τον τρόπο που περιγράφεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3·
- (ii) PPCU («εκατοστιαία μεταβολή της τιμής του υποκείμενου μέσου») είναι η εκατοστιαία μεταβολή της τιμής του υποκείμενου μέσου νοούμενη κατά τον τρόπο που περιγράφεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 που αντιστοιχεί στο σχετικό σενάριο που προσδιορίζεται στο στοιχείο γ) του άρθρου 8.2.